

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. VII. Petrus Christum à longe sequitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

Petrus Christum à longe sequitur.

EXpositurus luctuosissimū, & nullius, ne quidem ipsius Petri lachrymis satis deplorandū, dum Christum negavit, casum; præmitto illud S. Ambrosii pro præludio, oraculum: *Petrus titubatio nostra est firmitudo.* Nimirum, discemus stare firmiter instar petræ, cadente Petro: & simul intelligemus, levissimo etiam flatu, firmissimas, ac solidissimas petras, non tantum ut moveantur concuti, sed ut labantur prosterni.

In c. 21.
Luc.

Fugerant à suo Magistro discipuli, à duce milites, à Patre filii: unus cæteris omnibus, seu pro Christo audacior, seu cum Christo præfidentior, Petrus, aliis è conspectu Christi fugâ subductis, insistit trepidis plantis, Christi vestigiis, eumque quem amore prosequabatur, pedibus insequitur: piaculum ratus, ab eo fugere, qui est omnium refugium. Sed quomodo eum sequebatur? Respondet Matthæus: *Petrus autem sequebatur eum à longe.*

Rapiebat mentem ejus alterno æstu, nunc amor, nunc timor. Quantum ut iret, incitabat Amor, tantum ne iret, retardabat timor. Unde hoc luctante, illo reluctante, cœpit, qui ante exultabat ut gigas ad currendam cum Christo viam claudicare: hinc secutus est Christum à longè.

Psal. 87. Hoc est quod prædixisti per Prophetam: *Longe secisti notos meos à me.* O quoties Petrus in via,

9.

Pf. 10. 1.

cum ad illum tenderet, qui est via, seq; ab eo longè videret, repetebat illa verba: *Vt quid Domine recessisti longe?* Imò ut quid tu Petre recessisti longe? cujus solebas esse stipator lateris, jam nec spectator es corporis: cujus solebas audire vocem, jam nec intueris faciem. O Petre time: longe enim es

à salu-

à salute dum longè es à Salvatore. Jam exitio es A Christo esse proximus, dum vel adjectum lapidis ab illo es sto esse avulsus. Scio invidium illum in fimo Athletam remotum, est Jobum, a usum quemcunque ad pugnam laceffe- exitio re hostem; sed juxta DEUM, non longè à DEO! Audi esse di loquentem: *Pone me juxta te, & cujusvis manus esse pugnet contra me.* Juxta Christum nullius, licet fortissimum, timenda est manus; longè à Christo cujusvis, licet infirmissimum, timenda est vel lingua. Juxta Christum stabis, licet in te impressionem faciat armata militum caterva; longè à Christo cades, si tecum congregiatur vel inermis ancilla. Juxta Christum nulla te prosternet, quantumvis valida machina; longè à Christo prosternet te vel unius raucæ mulierculæ vocula. In horto, quia eras iuxta Christum, quidlibet audebas; minacem militum globum adeò non fugiebas, ut penè macharâ tuâ fugares. Fulmineum ensem vibrabas in densos armatorum cuneos, promptus vel ob Christum capi, vel pro Christo mori. At longè à Christo, quomodo torpes, ut palles, ut tremis, ut sanguis tibi prope congelatur? ut sollicitus undique pavidos oculos circumfers; Tanti refert, esse vel iuxta Christum, vel longè à Christo. Quid enim acerbius, quàm longè esse ab eo, qui non longè est ab unoquoque nostrum? in quo movemur, vivimus, & sumus? Si in te, & ex te, & per te sumus, quid superest quam ut nihil sumus, dum à te longè absumus; Confugiebat ergo Petrus ad suam petram: *petra autem* 1. Cor. 10. erat Christus, ut in ea firmiter staret, qui ab ea remotus cœperat nutare. Sed Petre, nonne vides te, dum curris ad domum Caiphæ, incurrere periculum perfidiæ? non times has tenebras, tam densas? non vereris noctem adeò cæcam; de qua tibi prædixit

1. Cor. 10.

4.

Ps. 144.

14.

Psal. 36.

24.

Eccl. 4.

10.

Petri
dolor
ob suam
à Chri-
sto fu-
gam.

prædixit Magister: *In hac nocte ter me negabis?* hac nocte; jam nox in suo cursu medium habet iter, instat ergo cadendi periculum. Sed perinde est, fatius est Magistrum sequendo negare, quam fugiendo confiteri. Assentior tibi Petre: si enim lubet cadere, nusquam felicius caditur, quam coram illo *qui erigit omnes elisos*, quia qui coram Jesu ceciderit, *non collidetur, quia Dominus supponit manum suam*. Quare qui stat, non tam caveat ne cadat, quàm videat ubi cadat. Si longè à Christo solus ceciderit, tunc *va soli, quia cum ceciderit, non habet sublevantem se*. Sed coram Christo cadere, penè est stare. Petrus ergo plus confidens Christi pietati, qua sperabat se post casum erigendum, quàm diffidens suæ infirmitati, qua timebat Christum à se negandum, carpit iter versus domum Caiphæ, multa secum animo volvens. Sic enim ipse secum: Ah quid egimus? quod egisse me pudet, & pœnitet. Fugimus, prò dedecus? & fugimus tunc, cum adesse illi maxime oportuit? prò scelus! poteritne Petrus esse sine Jesu, esto, Jesus possit esse sine Petro? vah pudor! ausus fuerit Christum prodere Judas, nec ausus fuerit Christum defendere Petrus? nescio cujus majus est scelus: Judas Christum prodiit; Petrus deseruit. Quo nunc ibo remotus ab illo, qui est via? Undique circumfero oculos, & oculis nusquam occurrit Jesus. Clamo, & nusquam Jesus auditur. Eo, redeo, circumeo, & nusquam Jesus. Unum est mihi in hac solitudine, & mœrore perfugium, ille à quo fugi, Christus. Ibo ergo, certus vel pro Christo mori, vel cum Christo vivere. Properat Petrus gradum urgente amore, ingreditur atrium Pontificis, tanquam are-

nam

nam sui certaminis. In quo turpissimè cecidit. dū Christum tertio se nosse impudenter negavit : quo uti Joab, tribus lanceis cor Absalonis, ita ipse cor Redemptoris transfodit: triumphantibus de tam probroso casu trinis ejus hostibus, Carne, Mundo, Dæmone, quorum alter ad negandum, alter ad jurandum, postremus ad pejerandum timidè magis, quàm perfidè, compulerunt. O quantum, uti Petro, sic cuilibet homini nocet, longè esse à Christo! Quis non est miser longè à misericordia? quis non est frigidus, longè ab igne? quis non est infirmus longè à medico? Quisquis hic ades in templo, nullus dubito, Christum diligis, quia es coram dilecto, & inter diligentes Christum: sed si modo esses longè à Christo, & Christi amantibus: si hâc inquam horâ fores cum epulonibus, esses lurco: si cum ebriosis, esses hel-luo: si cum spurcis, esses leno: si cum impudicis, esses ganeo, si cum dicaculis, esses blatero. Tanti refert adesse, vel abesse à Christo amante, vel Christi amantibus, ut Christum neges, vel ames.

§. VIII.

Petrus Christum negat.

SEquitur jam turpissimus Petri casus, qui fuit magnas pro Christo luctus, maximus pro dæmonibus plausus. Petrum, timorem inter & amorem fluctuantem, & secum pugnantem muliercula compellat, urgent satellites, invitant milites; ita enim Evangelistæ: *Petrus verò sedebat foris in atrio deorsum: & accessit ad illum una ancilla ostiaria summi sacerdotis, & cum vidisset Petrum sedentem ad lumen & calefacientem se, dixit: Et hic cum illo erat; & aspiciens illum ait: Et tu cum Iesu Nazareno eras. Numquid & tu ex discipulis es hominū istius? At ille negavit*

Matt. 26.

69.

Mar. 14.

66.

Luc. 22.

56.